

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4Co/32/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8511205852
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2013
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Gabriela Klenková
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2013:8511205852.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v právnej veci žalobcu SPORT FIBRIL s. r. o., Horný Val 8/17, Žilina, IČO: 36 854 158, právne zastúpený Advokátska kancelária Gallo, s. r. o., Jilemnického 30, Martin, IČO: 36 715 352 proti žalovaným 1/ M. A., 2/ E. A., obaja trvale bytom V. XXX/X, O., t.č. bytom O. lesom XX, C., za účasti vedľajšieho účastníka na strane žalovanej Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Važecká 16, Prešov, IČO: 42 176 778 právne zastúpené JUDr. Ambrózom Motykom, advokátom, Nám. SNP 7, Stropkov, o zaplatenie 2 151,16 Eur istiny s prísl., o odvolaní vedľajšieho účastníka proti rozsudku Okresného súdu Stará Ľubovňa č. k. 2C 234/2011-146 zo dňa 27. 11. 2012 takto

rozhodol:

Z r u š u j e rozsudok vo vyhovujúcom výroku a vo výroku o trovách konania v rozsahu zrušenia v r a c i a v e c súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozsudkom súd prvého stupňa uložil žalovaným povinnosť spoločne a nerozdielne zaplatiť žalobcovi 892,92 Eur s 9,25 % úrokom z omeškania ročne zo sumy 892,92 Eur od 14. 11. 2011 do zaplatenia všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. Žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal.

V odôvodnení uviedol, že na základe výsledkov vykonaného dokazovania, oboznámením sa s obsahom pripojených listinných dôkazov zistil, že žalovaní žiadosťou o úver zo dňa 28. 02. 2007 požiadali právneho predchodcu žalobcu spoločnosť Citibank (Slovakia) a.s. Mlynské Nivy 43, Bratislava, IČO: 31 401 295, o poskytnutie úveru vo výške 40 000,-Sk, ktorý by splácali 48 mesiacov po 1 486,-Sk. Žalovaným bol poskytnutý úver vo výške 40 000,-Sk s tým, že financovaná čiastka pozostávala z poskytnutého úveru, ďalej z poplatku za poskytnutie úveru vo výške 4 000,- Sk a poplatku za poistenie vo výške 2 574,52 Sk. Úroková sadzba pre úver bola 19,99 % ročne a ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len RPMN) vo výške 32,49 %. Žalovaní boli povinní splácať prvú splátku vo výške 1 667,- Sk k 14. 04. 2007 a ostatné splátky vo výške 1 486,- Sk, pričom splatnosť poslednej splátky mala nastať 14. 03. 2011. Žalovaní celkom zaplatili 13 100,- Sk, t. j. 430,84 Eur, ktorú banka započítala na istinu vo výške 204,78 Eur, na úroky vo výške 201,77 Eur, na poplatky za vedenie účtu vo výške 18,32 Eur a na poplatky za omeškané zaslanie splátok vo výške 9,96 Eur. Za každú omeškanú splátku bol žalovaným účtovaný poplatok vo výške 300 Sk, t. j. 9,96 Eur. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 16. 12. 2010 spoločnosť Citibank Europe plc., 2 North Wall Quay, Dublin, Írsko postúpila pohľadávku voči žalovaným spoločnosti Debtinvest Limited, 33 Porter Road, P.O.Box 3169 PMB 103, Road Town, Tortola, Britské Panenské ostrovy, IČO: 609 191, ktorá následne postúpila túto pohľadávku spoločnosti SPORT FIBRIL s. r. o., Horný Val 8/17, 010 01 Žilina, IČO: 36 854 158.

Následne súd citoval ust. § 497 Obchodného zákonníka, ust. §§ 2, 4 zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch účinného v čase podpísania zmluvy, ďalej ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka a uviedol, že nárok žalobcu je čiastočne dôvodný. Právny predchodca žalobcu uzavrel

so žalovanými zmluvu o úvere, ide o typ zmluvy upravený v Obchodnom zákonníku a patrí medzi tzv. absolútne obchody. Žalovaní vystupovali ako fyzické osoby, ktorí zabezpečovali úverom svoje potreby, teda ako spotrebiteľia. Žalobca pri poskytovaní úveru vystupoval v rámci svojej podnikateľskej činnosti ako dodávateľ. Po zohľadnení obsahu zmluvy v danom prípade okrem úpravy zmluvy o úvere súd prihliadal aj na úpravu vyplývajúcu zo zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch, ktorých úpravou lex specialis k úprave Obchodného zákonníka a takáto zmluva musí mať náležitosti upravené týmto zákonom. Zároveň aplikoval aj ust. § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka týkajúce sa spotrebiteľských zmlúv. Jednou z náležitostí zmluvy o spotrebiteľskom úvere v čase podpisu zmluvy medzi účastníkmi bol aj údaj o ročnej percentuálnej miere nákladov. Absencia tohto údaje v zmysle zákona č. 258/2001 Z. z. má za následok, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, teda dlžník je povinný vrátiť veriteľovi iba sumu, ktorá mu bola poskytnutá. Z tohto dôvodu súd považoval spotrebiteľský úver za bezúročný a bez poplatku, a teda žalovaní sú povinní zaplatiť iba sumu, ktorú si požičali. Celkom bol žalovaným poskytnutý úver vo výške 1 327,76 Eur, z čoho zaplatili žalovaní celkom 434,84 Eur, a preto sú povinní doplatiť sumu 892,92 Eur. V tejto časti súd považoval žalobu za dôvodnú, a preto jej vyhovel. Zároveň súd priznal aj úrok z omeškania v zmysle ust. § 517 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, pretože žalovaní sú v omeškaní s peňažným plnením a výška úroku z omeškania je v súlade so zákonnou výškou.

V prevyšujúcej časti súd žalobu zamietol. K výške poplatku za omeškanie s plnením každej jednej splátky vo výške 9,96 Eur súd uviedol, že ak by nebol dôvod na čiastočné zamietnutie žaloby z dôvody absencie RPMN, súd by tieto považoval za neprimerané vzhľadom k výške.

K namietanému nedostatku aktívnej legitímácie pôvodného žalobcu, t. j. spoločnosti Debtinvest Limited s poukazom na niektoré rozhodnutia iných súdov súd uviedol, že právny predchodca žalobcu mal možnosť na základe ustanovení všeobecných podmienok postúpiť prípadné nároky voči inej osobe a tieto ustanovenia spôsobujú nerovnováhu v postavení zmluvných strán. Na druhej strane však právny predchodca žalobcu mohol postúpiť pohľadávku iba niektorej zo spoločnosti zo skupiny Citigroup alebo a ak trvalo porušenie, teda dlžník porušil niektorý zo svojich záväzkov voči banke. V danom prípade pohľadávka bola postúpená až po určitom čase, kedy žalovaní prestali plniť svoje záväzky, nereagovali na výzvy na splatenie dlhu. Posúdenie neprijateľnosti postúpenia pohľadávky niektorými súdmi nebolo samotné postúpenie, ale postúpenie spoločnosti, ktorá má sídlo v Karibiku, čím sa môže sťažovať obrana žalovaného spotrebiteľa v súvislosti s uplatňovaním svojich práv. Súd uviedol, že spotrebiteľia sú v konaní tou stranou, ktorá má nejakú povinnosť, ktorá vznikla porušením zmluvných alebo zákonných povinností, ale to neznamená, že nie sú povinní plniť svoje záväzky vyplývajúce z právnych úkonov, do ktorých ako svojprávne subjekty práv vstúpili, jednak ako spotrebiteľia si môžu uplatniť práva na súde v mieste svojho bydliska, jednak v danom prípade mali dlh plniť na účet vedený v banke v Slovenskej republike, teda veriteľ má určitú majetkovú podstatu, z ktorej by bolo možné uspokojiť aj prípadné nároky spotrebiteľa. Navyše súčasným žalobcom je spoločnosť so sídlom v Slovenskej republike, teda prípadné nároky, ktoré by vznikli žalovaným voči žalobcovi si môžu uplatňovať na Slovensku podľa právnych predpisov. Z tohto dôvodu súd námietku nedostatku aktívnej legitímácie nepovažoval za dôvodnú.

K výroku o trovách konania súd poukázal na ust. § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku tak, že žiadnemu z účastníkov náhradu trov konania nepriznal, vychádzajúc z pomeru úspechu a neúspechu v spore, vrátane nepriznania náhrady trov konania vedľajšiemu účastníkovi.

V zákonom stanovenej lehote podal proti rozsudku odvolanie vedľajší účastník. K veci samej namietal nedostatok aktívnej legitímácie pôvodného žalobcu. Podľa jeho názoru sa súd žiadnym spôsobom nevyporiadal s právnou argumentáciou vo vzťahu k tejto námietke. Na námietke nemení nič na jej opodstatnenosti ani zmena v osobe žalobcu, pretože, ak je jedným v rade postupníkov subjekt, na ktorého neprešla pohľadávky platným spôsobom, takýto subjekt nemôže previesť na iného viac práv než má sám. Previesť práva na neznámy zahraničný subjekt postúpením pohľadávky, navyiac so sídlom v Britských Panenských ostrovoch predstavuje neprijateľnú zmluvnú podmienku, ale aj nekalú obchodnú prax. V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia iných súdov Slovenskej republiky v obdobnej veci. Ďalej namietal nepriznanie náhrady trov konania. Poukázal taktiež na viaceré rozhodnutia súdov Slovenskej republiky, ktoré náhradu trov právneho zastúpenia vedľajším účastníkom priznávajú, lebo

vedľajší účastník má rovnaké práva a povinnosti ako účastník v konaní. Navrhol zmeniť napadnutý rozsudok a žalobu vo vyhovujúcom výroku zamietnuť. Uplatnil si náhradu trov celého konania, alternatívne zrušiť napadnutý rozsudok a vec vrátiť súdu prvého stupňa na ďalšie konanie.

Právny zástupca žalobcu vo vyjadrení k odvolaniu namietal, že odvolanie bolo podané neoprávnenou osobou. Poukázal na rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 5Cb 17/2012. K veci samej uviedol, že súd prvého stupňa správne zistil skutkový stav veci, ako aj správne právne vec posúdil. Navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

Žalovaní sa k doručenému odvolaniu písomne nevyjadrili.

Krajský súd v Prešove (ďalej len odvolací súd) príslušný na rozhodnutie o odvolaní (§ 10 ods. 1 zákona č. 99/1963 Zb. Občianskeho súdneho poriadku v znení neskorších predpisov, ďalej len Občianskeho súdneho poriadku), preskúmal napadnuté rozhodnutie, ako aj konanie mu predchádzajúce v zmysle zásad vyplývajúcich z ust. § 212 Občianskeho súdneho poriadku, bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku) a dospel k záveru, že odvolanie vedľajšieho účastníka je dôvodné.

Úlohou odvolacieho súdu v odvolaní namietanom nesprávne právne posúdenie bolo zistiť, či súd prvého stupňa na zistený skutkový stav správne aplikoval príslušné právne predpisy.

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak použil síce správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil.

Oboznámením sa s obsahom spisu, výsledkami vykonaného dokazovania, odôvodnením napadnutého rozhodnutia odvolací súd zistil, že súd prvého stupňa zistený skutkový stav nesprávne právne vec posúdil. Náležite sa nevysporiadal s uplatnenou námietkou vedľajšieho účastníka na strane žalovaných týkajúcou sa nedostatku aktívnej legitímácie na strane žalobcu. Vecná legitímácia je stav vyplývajúci z hmotného práva. Súd prvého stupňa síce v odôvodnení rozhodnutia uviedol, že spotrebiteľ i napriek oprávneniu veriteľa postúpiť vec na iný subjekt má právo a možnosť domáhať sa súdnej ochrany na súdoch Slovenskej republiky, avšak súd prvého stupňa sa nevysporiadal s namietaným nedostatkom aktívnej legitímácie na strane žalobcu vo vzťahu k neprijateľnej zmluvnej podmienke, ako aj nekalej obchodnej praktike v súvislosti s postúpením pohľadávky na subjekt v zahraničí i napriek následnému postúpeniu na právnickú osobu so sídlom na území Slovenskej republiky. Vec nesprávne právne posúdil z hľadiska aktívnej legitímácie žalobcu a oprávnenosti na podanie uplatneného nároku právneho predchodcu žalobcu. Konaním v rozpore s dobrými mravmi na účely zákona o ochrane spotrebiteľa sa rozumie najmä konanie, ktoré je v rozpore s žitými tradíciami, a ktoré vykazuje zjavné znaky diskriminácie alebo vybočenia z pravidiel morálky uznávanej pri predaji výrobku a poskytovaní služieb, alebo môže privodiť ujmu spotrebiteľovi pri nedodržaní dobromyseľnosti, čestnosti, zvyklostí a praxe, vyžívá najmä omyl, lešť, vyhrážku, výraznú nerovnosť zmluvných strán a porušenie zmluvnej slobody.

Aj smernica Rady 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách vo vzorovom zozname odporúča členským štátom zakotviť ako nekalú zmluvnú podmienku aj nevýhodné postúpenie. Navyše z obsahu všeobecných zmluvných podmienok týkajúcich sa zmluvy o úvere uzavretej medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými vyplýva, že spotrebiteľ nemal dojednanú možnosť postúpiť svoje práva. V tom spočíva nerovnováha dojednaných zmluvných podmienok medzi účastníkmi spotrebiteľského vzťahu. Znak neprijateľnej zmluvnej podmienky napíňa nielen podmienka, ktorá je neprimeraná, napr. neprimeraná sankcia za porušenie záväzku spotrebiteľa, ale aj podmienka, ktorá je neurčitá alebo je v rozpore s ratio legis zákonného ustanovenia, podľa ktorého je dojednaná. Za neprijateľnú však možno považovať aj zmluvnú podmienku, ktorá vyjadruje finančný záväzok

spotrebiteľa za plnenie, ktorému po materiálnej stránke nie je dodané a slúži v skutočnosti záujmom dodávateľa, najmä v súvislosti s poplatkami spotrebiteľských úverových vzťahoch.

Z týchto dôvodov odvolací súd považoval za dôvodnú namietanú tzv. nepreskúmateľnosť napadnutého rozhodnutia vo vzťahu k namietanej aktívnej legitímácii žalobcu.

Odvolací súd preto napadnutý rozsudok zrušil postupom podľa §221 ods. 1 písm. h) Občianskeho súdneho poriadku vo vyhovujúcom výroku a súvisiacom výroku o trovách konania a v rozsahu zrušenia vrátil vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie (§ 221 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku).

V ďalšom konaní je úlohou súdu prvého stupňa náležite sa vysporiadať s úverovou zmluvou uzavretou medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanými vo vzťahu k dojednaným zmluvným podmienkam týkajúcim sa postúpenia pohľadávky v zmysle ust. §§ 52 a nasl. Občianskeho zákonníka, najmä ust. § 54 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého pri výklade obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší. V ust. § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka je vyjadrené interpretačné pravidlo. Je ustanovením špeciálnym pre právny režim spotrebiteľských zmlúv, vychádza z čl. 5 smernice 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, ktorý ukladá, aby podmienky v spotrebiteľských zmluvách boli vypracované v jednoduchom zrozumiteľnom jazyku a v prípade pochybností o zmysle podmienky má prednosť interpretácia priaznivejšia pre spotrebiteľa.

Vzhľadom na zrušenie vyhovujúceho výroku vo veci samej odvolací súd k namietanému nepriznaniu náhrady trov právneho zastúpenia vedľajšiemu účastníkovi uvádza, že z ustanovení procesného práva vyplýva, že vedľajší účastník má v sporovom konaní rovnaké práva a povinnosti ako účastník sporového konania. T.zn., že má právo byť zastúpený právnym zástupcom, ktorého si zvolí (§93 ods. 4 Občianskeho súdneho poriadku, § 24 Občianskeho súdneho poriadku).

Pri rozhodovaní o trovách konania súd vychádza zo zásady zodpovednosti účastníka za výsledok v spore, t.zn., že túto zásadu aplikuje aj vo vzťahu k vedľajšiemu účastníkovi v sporovom konaní. Oprávnenie vystupovať vedľajšieho účastníka na strane žalovaných spotrebiteľov vyplýva z ust. § 93 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ktoré ustanovenie bolo zavedené novelou vykonanou (zákonom č. 384/2008 s účinnosťou od 15. 10. 2008), ktorý zaviedol osobitné oprávnenie právnickej osoby, ktorej predmetom činnosti je ochrana práv podľa osobitného predpisu vstúpiť do konania bez splnenia podmienky účasti, že táto osoba má záujem na výsledku konania. V danom prípade Združenie na ochranu občana spotrebiteľa HOOS, Prešov je právnickou osobou, ktorej ochrana vyplýva zo zákona, ktoré vystupuje na strane spotrebiteľa.

Podľa § 226 Občianskeho súdneho poriadku, ak bolo rozhodnutie zrušené a ak bola vec vrátená na ďalšie konanie a nové rozhodnutie, je súd prvého stupňa viazaný právnym názorom odvolacieho súdu.

Podľa § 224 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku, ak odvolací súd zruší rozhodnutie a ak vráti vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, rozhodne o náhrade trov súd prvého stupňa v novom rozhodnutí o veci.

Rozhodnutie bolo prijaté senátom Krajského súdu v Prešove v pomere hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti uzneseniu odvolanie nie je prípustné.